

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, vtorok, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejeman, ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrletna 2 gold. 60 kr. — Za oznanila se plačuje od navadne četristopne vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se trikrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. štev. 220. Opravnistvo, na ktero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. štev. 229

Narodno delovanje.

II.

Mali narodi nimajo zadosti duševnih moči za razvijanje vsestranskega slovstva, ker ne najdejo za najboljše knjige in časnike toliko potrebnih čitateljev, kolikor bi jih večje slovstvo zahtevalo, ako se hoče tudi materialno zdržati; njih duševni proizvodi torej ne bodo nikdar prestopili srednje mere, navadno pa bodo le nižjim stanovom zadostovali. Mi Slovenci smo le majhna veja ogromnega slovanskega drevesa in ako se bomo vedno preveč separatistično razvijali, ne dosežemo večjih sosednjih narodov v daljšem razvoji, ampak z ostali bomo za temi v vsakem obziru in tudi za svojimi brati, katerim pripomorejo duševne in gmotne moči v večjem številu. To že sedaj zapazujemo, ko smo oma odrastli otročjim povojem, ker nam celo učnih knjig za srednje šole ni mogoče na svetlo spraviti, da o znanstvenih delih za visoke učne zavode kar nič ne omenjamo. Ako nam sedaj „matica slovenska“ izda dve šolski knjigi za 3700 gl., bode kakih 120 učencev zadnjih šol te knjige rabilo, pozneje pa se jih bode le kakih 30 do 40 vsako leto razprodalo, ako nam še kateri nasprotni veter slovenskih stolic v Ljubljani, Kranju in Novem mestu ne odpigne. In to velja o občestvih načinovnih naravoznanskih hnigah; kaj pa bode z jezikoslovnimi in matematičnimi?

Naše slovensko narečje je tako blizu hravsko-srbskemu, ktero se govori po obširnih južnoslovenskih deželah, da celo potuje severni Nemci ne zapopadajo, kako je mogoče, da te narodne veje vsaj v slovstvu niso zedinjene.

Tudi je živa resnica, da je pred 20 leti več slovenskih dijakov zmožno bilo hravsko-srbskega narečja, kakor dandenašnji, akoravno „Organisations-Entwurf für Gymnasien“ od leta 1849 ukazuje sistematično predavanje teh narodnih narečij, kar se je zadnja leta popolnoma zanemarilo. Razvil se je škodljiv partikularizem in le marljivi samouki so hrabro premagali vse umetno nastavljene zaprake, namesto da bi se te bile umno in do-

sledno odstranile. Še nam je v spominu, kako strastno so Novičarji napadali leta 1852 Maja, Tomana, Razlaga, Raiča in druge, ki so bili dejansko poskusili dokazati, kako lepo bi se bila vsa južnoslovenska narečja dala zbiti v eden edini književni jezik, med tem ko bi domača narečja isto tako služila za poduk prostega naroda. V književnem južnoslovenskem jeziku bi se lepo razveta slovstvo, mi bi že imeli vse za srednje šole potrebne knjige, mi bi že imeli naučne slovnikve veče in male, zgodovinske, pravoin državoslovne in druge znanstvene knjige in našim učenjakom in časnikarjem ne bi potrebno bilo, drugače si služiti vsakdanjega kruha in za slovstvo in časnikarstvo se le po strani v prostih uricah truditi, pri čemer mora pred časom opešati duh in telo. Iz teh malo črtic je razvidno, da morajo slovenski „voditelji“ ali vse potrebe budnega naroda v poštev jemati, ali pa se skrčiti v male kotice in vsaj ne zavirati delovanja dalje mislečih prijateljev naroda, ker gre za sveto narodno reč, ne pa za prikrivanje duševne nezmožnosti. Kdor se je preživel, mora prepustiti široko polje duševne borbe mladim, v ugodniših časih razvitim močem in če je zares rodoljub, ga bode izdatniši vzlet tudi veselil, ne pa z žalostjo navdajal. „Après nous le déluge“ (za nami naj pride potop), če se le mi bliščimo v nekdajni slavi, bi bil slab pogled v narodno prihodnost. Mladina naša nadejepolna je to spoznati začela: et hinc illiae lacrymae nekterih „starih“, in vendar se vrti časov kolo in dovrstelo se bode tudi do južnoslovenske mladine, ako ni zapeljana in zaspvana.

Občni zbor „Slov. Matice“ v Ljubljani

za l. 1871. se je zbral letos 15. februar v čitalnišni dvorani. Nazočih je 50 — 60 članov „Matic.“ Predsednik g. Dr. Costa se opravičuje z ozirom na zavirajoče pol. razmere lanskega leta, da je

občni zbor še le v mes. februar 1871 za l. 1871 sklical; načrta delovanje Matice v pretečenem letu, obžaluje izgubo „Matic“ po smrti nekterih zvestih Matičarjev, izmed katerih posebno omenja ranjene Mir. Vilharja in Dr. Prelog-a. Omenja blagodušnega daru 500 for., ktere je „Matici“ presv. cesar podaril (trikratni Slava-klici Njih veličenstvu) in izreče končno zahvalo tajniku, denarničarju in knjižničarju.

Potem bere tajnik g. Lesar letno sporočilo Matičnega delovanja, iz katerga se kaže, da je v tem letu 268 novih udov, največ, t. j. 83 iz gorische škofije, Matici pristopilo, ktera zdaj šteje za vsem 1879 udov. Lebko pa bi jih štela še dosti več in se mnogo rodoljubov duhovnega in posvetnega stanu še pogreša v imenu Matič. udov. Apeluje posebno na gg. duhovnike, ki bi morali vsi pristopiti „Matici“, ktere temelj so oni postavili; tedaj bi ne bilo častno, da bi iz svojih rok pustili to svoje dete. Omenja tudi, da je Mat. odbor sprožil misel, ustanoviti lastno tiskarno in da so o tej stvari po zvedavalni trije v ta namen voljeni gg. Dr. Razlag, Lesar in Iv. Vilhar, kteri se pa niso odločili za noben nasvet, ker so našli nektere formalne pomisleke, ki morajo rešeni biti, predno je moč staviti nove nasvete. Ti pomisleki so: ali ima po sedanjih Matičnih pravilih odbor pravico, en del Matičine glavnice vložiti v imenovan obrtstvo, ker §. 17. Matičnih pravil pravi: „Matičina glavnica mora imeti tako varnost, kakoršne je po zakonu treba sirotinskemu imetku.“ In če odbor nima te pravice, treba bi bilo prenarediti pravila. Ali tu nastane vprašanje: kdo sme v tem oziru prenarediti pravila? — Po §. 8. f.) ima občni zbor pravico prenarediti pravila; — po §. 19. pa imajo samo ustanovniki (ki so zložili glavno), pravico skleniti, v kakšen za slovenski narod občeno koristen namen se obrne društveni imetek, ako bi nehalo društvo; odbor pa le tedaj, ako ne bi več bilo mogoče sklicati veliki zbor. — Te pomiske je objavljal odsek odborn, o katerih naj bi odbor sklepal v kriterij prihodnji skupščini.

Listek.

Dr. Rieger.

(Konec.)

Konca 1850 leta je Rieger domu prišel iz svojega zanimljivega poto in za trdno ustanovil se v Pragi; rad bi bil habilitoval se na Pražkem učenilišči kor češki docent národnega gospodarstva; torej je useučiliščnemu starešinstvu oddal prošnjo za habilitacijo in priložil svoj spis: „O pracích nehmotnych“. Nemško starešinstvo je to delo zavrglo, zato ker češkega spisa nij moglo presoditi. Rieger se obrne do ministerstva javne naučnosti, a prejme odgovor: „da sicer ne smé in ne more protiviti se češkej habilitaciji, vendar pa ministerstvo ne more dati privolitve do docenture, ker bi mladi docent, malo popreje politično tako imeniten, bil jej prednik v političkem boji, pa ne znanstveni učitelj“. Moral je torej popustiti misel na profesuro, a posvetil se je slovstvenej delavnosti; na tem polju je ostal dokler ga oktoberški diplom nij zopet poklical na politično torišče slovstvene delavnosti; sad je pesen „Kovářská“, ki jo povsodi po Češkem pojó po napevih F. Vogla

in Lud. Prohazke. Ker je vedel, kako je češkemu slovstvu treba enciklopediškega dela, na kar je že popreje Palacky zastonj pritisikal „Matico“, ogorovil je knjigarja Kobra, česar založniška delavnost je že slavno bila jela evesti, da bi izdajal „Naučni slovnik“ (Conversationslexikon). Kober se je precej udal, ali pod pogojem, da Rieger prevzame uredništvo in vso organizacijo podvzetja; vsled tega je Rieger, če prav se mu od kraja še senjalo nij o tem, 1859. leta pomlad na čelo stopil velevažnemu podvzetju. Le njegovemu imenu se more pripisavati slovanskega občinstva in slovenskih pisateljev nenavadna udeležitev, s kakoršnom se je to delo začelo takoj iz početka. Rieger se je bil z vso svojo dušo oklenil ga, in oklepal se ga je tudi noter do tistega trenutka, ko je zopet vstala politička delavnost. Sam je v ta slovnik napisal dolgo vrsto učenih člankov, ki se ponašajo s svojo nevsakdanjo popolnostjo. Vendar pa tudi, ko je kasneje to delo bilo prišlo v druge roke, Rieger nij nehal imeti odločnega upliva na uredništvo „Slovnika naučnega“, izhajočega po načrtu, ki ga je bil sam določil.

Po nekolikih letih je Rieger jél truditi se, ali brez kakovega prida, da bi dobil časniško do-

voljenje ter smel izdajati političke novine; naposlед so vendar račili to privoliti dr. Bogom. Müller-ju, kateremu so dovolitev vzeli, ko hitro so izvedeli, da je prošnjo za novine vložil na Riegrov migljaj. Rieger je ta čas bil spisal znamenit članek o pravičnih pritožbah češkega naroda, članek, v katerem je zahteval narodno ravnopravnost posebno pa političkih novin izdajanje. Dal je bil ta spis, da nij hrum vstal zaradi njega in da političija ne bi mogla biti zaprečna tej nameri, podpisati dvanajstnim načelnim možakom in odšel je že njim sè svojim prijateljem tovarnikom Machačkom vred na Dunaj k cesarju samemu, kateremu je v roke dal spis in prejel lepe obljube, ki pa niso porodile zaželenega uspeha. Ta znameniti rokopis je od rok do rok romal po Češkej; željno so ga čitali, naposlед pak je v Budinu natisnen prišel na svitlo. Tudi „Posel z Prahy“ ga je prinesel, a za tega delp je bil prepovedan in moral je stopiti pred sodbo. Dovoljenje, da smě novine izdajati, dobil je vendar po hudem boji dr. Julij Grégr. Rieger je „Narodne Liste“ ustvaril za svoj organ, pisal v-a-ne zvlasti prvi čas uvodne članke in z njih posredništvom na veliko dobro pripomogel vlitvam v obče Pražko zastopništvo in v zbor. Kar

Po branem sporočilu tajnikovem vpraša predsednik, ali želi kdo besedo.

G. dr. J. Bleiweis poprime besedo.

(Konec prih.)

Domače in slovanske novosti.

— O slovanskem kongresu, kakor ga je nasvetovala „Politik“, piše ruski list „Birževja Vědomosti“: „Tak slovanski kongres bi imel velik pomen ne samo na znotraj, temveč tudi na zunaj, ker bi se prizadetve Slovanov pred raznimi narodi razodele. Vsled obrekovanja nemškega in magjarskega novinarstva se imajo Slovani še vedno za revolucionaren živelj, s katerim narodi in vlade v Evropi simpatizirati ne smejo. In ravno v tem se slagamo s „Politiko“, da bi se na kongresu imelo pred vsem naglasiti, kaj je prav za prav slovenska ideja v Avstriji in v kaki razmeri stoji k ukupnim civilizatoričnim nalogam. Ako bi se avstrijskim Slovanom posrečilo, nevarnost trpeče delitve Avstrije v nemško in magjarsko polovico odvrniti, ako zvemo v svoje varstvo habsburško monarhijo dajoč jej čvrsto moč za življenje in zagotoveč jej notranji mir; ako pomagajo obvarovati to državo boja rodov, v katerega je nemški revolucionarji vplesti hočeje, tedaj se bode vidno pokazala, da imajo Slovani dosti vlačnosti in čvrstega duha, da postanejo obranjujoč klej avstrijske konfederacije držav. Prijatelji in sovražniki še včasi sumijo, da avstrijsko Slovanstvo nima dosti uma za politično svobodo, in versko kakor narodno trpljivost, pa prej ali slej se bode Evropa prepričala, da je to zgolj obrekovanje in da so Slovani, ako ravno hlinjeno liberalnost magjarskih in dunajskih centralistov iz vsega sreca sovražijo, ohranili sprejemljivo sreco za resnično slobodno prizadevanje našega časa. Ako si slovanski kongres res stavi ono nalož, kakor si jo praska „Politik“ misli, tedaj ni dvomiti, da bode od vseh strani simpatičen odmev našel.“

— Poljaki so v trenotku središču v notranji politiki Avstrije. Podobor državnega zборa je sestavil koncesije, katere misli Poljakom vsled gališke resolucije dati. Znano je, da zrno gališke resolucije ni našlo milosti pri ustavovercerih. Zakaj? Eden razlog temu je prirojena krivičnost naših ustavovercerjev, drugi pa miglaj ki je ustavovercem došel iz Berolina. Knjez Bismark je namreč v govoru, katerega je imel 2. t. m. v pruski deželi zbornici pruskim Poljakom, kateri seveda žele biti izobčeni iz novega nemškega cesarstva, rekel, da oni dobrote pruske ustawe sicer radi uživajo, na drugi strani pa meč sučejo proti njej in prihajo na dan s predlogi in tožbami v prid poljskemu jeziku. „Mi, je rekel Bismarck dalje, Vam bodemo nasproti stopili s postavami v prid nem-

škemu jeziku, tudi na Poznanskem“. „Politik“ pravi, da bude germanizacija in hrepeneje po absorbiranji drugih ljudstev Prusiji vzbudila obupolno opozicijo, boj za življenje ali smrt od strani vseh, katerim pruska posilnost žuga, vzbudila boj panromanzma in panslavizma proti pan-germanizmu. Pruski militarizem ni dosti močen, da bi mogel večno obujene viharje ljudstev zaduševati. Tisk napravi protitisk in ako panslavizem očiten boj proti pangermanizmu začne, tedaj zadnji v najsrečnem slučaju neoškodovan ostal ne bude.

Dopisi.

Iz Ljubljane. 15. februar. [Izv. dop.] Našemu neneškutarskemu „Tagblattu“ je že huda pela. Izostala je bila namreč ob Hohenwartovem času subvencija, iz dežele pa je odpadlo toliko naročnikov, da so morali naši prusijani dobro globoko v žep seči, da so mogli poravnati deficit, katerega je list kot dnevnik napravil. Zdaj ko imajo „meso od svojega mesa“ na vladnem krmilu prišlo je zopet nekaj denarjev iz Dunaja za ustavoverno in nemško-liberalno rovanje na Kranjskem. Ta denar je dobilo „konstitucionalno društvo“ v gospodarstvo, in ga je baje toliko, da po plačanju „Tagblattovih“ dolgov še nekaj ostaje. Kam s tem odpadkom, da se „nemški kulturi“ najbolje pognoji? — tako so se vprašali velikanje konst. društva. In mali Schaffer si je izmisnil, da morajo izdajati en časopis v slovenskem jeziku, ki bude po kranjskih vaseh razpošiljan naše slovenske kmete učil, kako naj sebi in domaćim možem nezvesti postanejo, da bode enkrat naša dežela vredna Bismarkovi Nemčiji v pogoltno žrel pasti. Nemškutarji dobro vidijo, da smo mi narodnjaki s časopisi pridobili vsa tla, na katera se opiramo v borbi proti njim. Za to nas hočejo posnemati. To so sicer nameravali že zdavnaj, ali niso mogli dobiti — urednikov, ki znajo slovenski pisati, pa bi hoteli to znanje rabiti v izdaji svojega naroda. To težavo tudi zdaj še niso premagali. Ne ve se še, kdo bode tak list uredoval, niti kako mu bo ime. Pripravoval mi je nekdo, da ga hočejo izdajati „popularno“ pisane prav „po kranski“ in da je v odboru konstitucionalnega društva že nasvetovano, naj se imenuje „Tafraj Kran‘c“, in iz istega vira sem čul, da se je g. Dimitz bivši urednik „Laibacherce“ z nemško gruntoval vrgel na študije pater Marka Pohlinove starokranjske gramatike, da se za sodelavca kvalificira, ker vsega ne more pisatelj „Slave Slavjanam“ g. Dežman sam storiti.

Iz Krškega. 14. februar. [Izv. dop.] (Za stradajoče) v Krškem okraju je sklenilo naše pevsko društvo napraviti slovesno besedo precej, ko smo

se tiče volitve v zbor, vodil jih je dr. Rieger s Palackim in Brauner-jem vred; rēdil je vse volitveno gibanje in v zboru bil mej poslanec glava, na katero so se češkega naroda oči obračajo. V zboru je Rieger precej od kraja govoril češki in nemški, da — si je Nemci kačilo to in če prav so nemške novine hudo udelavale. Narod pa se je veselil, zato ker je videl, da njegov staroslovni jezik nij kakov zamček.

Riegrova parlamentarna delavnost v češkem zboru in državnem je gotovo še vsakemu živo v spominu tako, da nij treba, da bi naštevali njegove posamezne zmage na tem polju. Rieger se je mnogokrat pokazal visoko omikanega državljan, nedosegljivega, neomajljivega govornika, ki nima sebi enakega v češko-slovanskem narodu, pokazal se je moža odločnega, pošteno svobodomiselnega. Tudi njegovih posameznih govorov ne naštejemo, niti tistih zakonov, ki je ali sam sestavil jih, v komisiji izdeloval, ali pa ki je sè svojo ognjeno izgovornostjo pripomogel, da so jih prejeli, temu omenimo naj samo dve zadevi, s katerima si je postavil nesmrtno slave spominek.

Znanstvena komisija je bila izdelala črtež, kako bi preustrojila politehniko in je nasvetovala,

brali poziv kranjskega dež. predsednika v „Slov. Narodu“. Dohodki se bodo za omenjen dobrodejen namen porabili. Program je: petje, govor, in tombola. Natančneji program in koliko bude znašala vstopnina, to bude kmalu določeno in vam hočem objaviti. Beseda mora biti sijajna.

Ker bodo dohodki namenjeni za dobro delo, smemo upati, da bodo vsi naši sosedje brez razločka stanu in političnega mnenja naš koncert obiskali dobre stvari na ljubo.

Upamo, da se jih tudi iz okolice udeleži mnogo naše besede. *)

Iz Novega mesta. 11. februarja. [Izv. dop.] Veselica, kero je včerajšnji večer naša čitalnica v Škabernetovem poslopju napravila, se je prav dobro obnesla in je bila mnogobrojno obiskana. Družba se je izvrstno kratkočasila, posebno pa se je Škabernetova gospodičina s svojim govorom odlikovala. Želeti bi le bilo, da bi bile njene besede padle na rodotvita tla. Telegrami so došli od ljubljanske čitalnice, slovenske Matice in metliške čitalnice, kteri je bil zavoljo svojega jednatega obsega posebno burno sprejet. — Ob enem pripominjam tu, da se je naša čitalnica začela, odkar se je preselila v svoje novo stanovanje, trebiti vseh življev, ktori so prej njen delovanje zvirali, zraven tega pa jej je prirastlo lepo število novih družabnikov, poštenih meščanov. Ta zasluga se mora v prve vrsti pripisati neutrudljivemu agitatorju za slovensko reč, ktori je že marsiktegrega domačina pridobil narodnej reči nazaj, g. Rozmanu, zavoljo česar mu moram zaklicati: živio!

Iz Dornberga. 12. februar. [Izv. dop.] Slovesno smo obhajali zadnjo pustno nedeljo obletnico v naši čitalnici in akoravno se je bilo vreme pokvarilo, bilo je ljudstva še precej v obilnem številu. Obiskali so nas goriški okoličani, posebno se moramo zahvaliti Rihenberčanom, Černičkovcem, Pervačkovcem in Renškovcem. Veselo je bilo videti mladeniče, dornberške pevce, ko so na oder stopili in nas s pesmimi navdušili; posebno so nas razveselili s pesmijo „Hajdmo bratje krog zastave.“ Potem so se vrstile deklamacije, ktere so prav izvrstne bile. Šaloigra se je igrala prav dobro. Po igri je bila večerja, pri kateri so dornberški pevci Rihenberčane in Černičkovce s petjem razveseljevali. Gospod Franc Leban iz Černič, vrli možak, je dornberškim pevcem napisil. Drugih mnogovrstnih napitnic ni manjkalo. Po večerji je bila vojaška godba in ples, dokler se ni jutrajna zarja prikazala, ni bilo nam mogoče lo-

(Dalje v prilogi.)

*) Krško pevsko društvo je torej prvo, ki se je dejansko odzvalo našemu pozivu. Naj ga posnemljejo tudi druga slovenska društva in prirede vsak po eno veselico z vstopnino za blagji namen.

Ur. dn.

Za takove zasluge na očitem in slovstvenem polju je Pražko mestno zastopništvo dr. Riegra že 30. dan septembra meseca 1849. leta Pragi odbralo za častnega měščana, in po tem počeščenji je Rieger malo po malo postal častni meščan in občan v tisoč drugih občinah, in ves narod hvaljevno spoznava njegove zasluge in slavi svojega neprestrašenega vodnika o vsakej priliki.

Češki narod se z neumorno zaupnostjo ozira na tega političkega načelnika Riegra, opira se na nj zvlasti v boji s svojim vragom in se bode zanašal nānj tako dolgo časa, dokler ne privokuje svojih pravic, kar se zgodi in tudi mora zgoditi tako rēs, kakor gotovo možak in junak, ki mu načeluje, zna voditi ga po pravem potu in streči mu s pravimi pomočki do živoslavnne zmage. Ko je lansko leto pod Hohenwartom zorilo Čehom boljše solnce, videli smo zopet Riegra kot pravega državnika in odločnega domoljuba.

Da bi Rieger dosti kmalu učakal svojega najsvetjšega prizadetja sad, to je: samosvojno češko krono, in da bi tega sadu uživanje bilo daljše, nego že traja kruti boj za samosvojstvo, — to oboje jakim Čehom in njih vodniku želimo in voščimo tudi mi Slovenci, — vsi in do cela njih bratje po duhu in krvi!

Po Svetozoru posnel L. Gorenjec-Podgoričan.

Priloga „Slov. Naroda“ k št. 19., 17. februarja 1872.

čiti se iz dvorane. Tudi naših Dornberčanov se je veliko naše veselice udeležilo, akoravno so bili popred naši čitalnici nasprotni. Mislili so nekteri pri odprtji naše čitalnice, da bode precej nehalo, da udje odpadejo itd. Ali dokler je še kri v nas, ne odnehamo. Ako nam eden pogine, deset novih se nam jih roditi, mi Dornberčani smo zvesti, vneti za naš narod. To se vede da ljudi je že vmes, ali še tista bode iztrebljena in pod nogami potekana. Očitno hočemo okoličanom pokazati za naprej, da smo zvesti in da ostanemo zvesti slovanski sinovi, in da naša čitalnica postane zrcalo in izgled vsim nasprotnikom in odpadnikom.

Kmečki fant.

Iz Zagreba. 15. februar. [Izv. dop.] Če bi se hrvatski narod in magjarski narod med seboj pogajala, bila bi se že zdavnaj pogodila. A elementi, ki so se kakor zid med hrvatski in magjarski narod postavili so: Deakovei na Ogerskem in naši magjaroni. Dokler se ta zid ne bude porušil, še pomislišti ni na pošteno poravnjanje in trajno pomirjenje. Mi Hrvati se že dolgo borimo proti magjaronom, pa tudi Magjari so že borbo proti Deakovecem začeli: zedinjeni bodo nazadnje vendar to ligo razvitorili. Prihodnje volitve pri nas in na Ogerskem bodo njej konec in kraj naredile. — Pregovor pravi: kdor ima glavo, ima tudi klobuk. Preveden v naše sedanje politično stanje, bi se ta pregovor glasil: dokler je narod še živ, se bode vedel tudi braniti. Životna moč našega naroda narašča vidno od dne do dne, in ž njo nadeja na končno zmago.

Včeraj t. j. 14. je bil baje Lonyay na Dunaji ter kralju referiral, kako stvari na Hrvatskem stote. Še danes pričakujemo kaj približnjega izvedeti o uspehu ali neuspehu te Lonyayeve audiencije. Če je res, da bo — kakor se sploh govor — Mikšič naimenovan velikim županom zagrebškim, Dutkovič velikim županom varaždinskim, Štefica Hrvoič velikim županom varaždinskim, Cekuš velikim županom požežkim, in če je res, da bo Julč Kreivoj Šuhajevo mesto zauzel, potem je vsakemu jasno, da je Lonyay vladno krimilo potisnil v roke najljutejšej magjarskej frakciji. Tako niti Rauch ni postopal! Situacija je danes tako, da daljnega odlaganja in premišljevanja ne prenaša več. Zato pa tudi vsako uro tako rekoč prečakujemo spremembe v osebji naše vlade. Narodna stranka se najskrajnejše magjarske frakcije še naj manje boji. Ona ve, da so gori naštete kreature sovražene v narodu, ter da niso v stanji vladne mohove niti za polovico s svojim „ženjem“ napolniti. Tej frakciji magjarske stranke manjka za predstoječe volitve — in samo na te je danes vsa akcija obrnena — tega, kar Nemec pravi „schlagwort“, s katerim bi se dali volileci zmamiti. S čim tedaj bode ta frakcija pred narod stopila? — S čim! Z bajonet. — Kakor se čuje, so razni vojskini oddelki že na potu v Zagreb in sploh na Hrvatsko. Vreme na vgodno pomlad kaže!

Še ni Vakanovič imenovan za najvišjega činovnikov naši zemlji, ali ni dvombe, da bode. S tem pa Magjari Hrvate na novo v lice udarjajo. Kajti kdo je Vakanovič, kaj zastopa? Obzor pravi denes, da ko bi v Hrvatsko poslali kakega generala — bilo bi naravnejši. Generali vsaj zastopajo eno idejo, to je avstrijsko, ali dinastično. Vakanovič pa nema nobene ideje, nobene stranke. On zastopa svoj trebuh, drugega nič. Bach, ki je vendar take brezvoljne kreature kakor je Vakanovič rad rabil, ako so bili zmožni za delo, odstavil je bil Vakanoviča zarad nezmožnosti. In v umazani aferi limito-soli, ko so Rauchiani drli hrvatsko ljudstvo kar po krajevijah, tudi Vakanovič ni nedolžen. On kot vrhovnik finančij je moral vedeti in znati za Rauchove lumperije, pa je molčal — torej tata skrival. Rauch je rekel o nekterih ljudeh na Hrvatskem: morajo iti z menoj, če ne, pojdejo v (kaznico) Lepoglavo. En tak ki je moral iti, je Vakanovič — zdaj namestnik kraljev! Tudi on bode zarad limitosoli pred sodom enkrat odgovarjal.

Iz Ptuja. — Deželnli odbor širskega prigorovil je vladiku sekovskega in labodskega, da sta ukazala podredjenemu duhovništvu sestavljati in spisovati obširna, na zanesljive listine in istinske podatke opirajoča se spričevala o siromaštvu, t. j. razkaznice o krajni pristojnosti in premoženskih razmerah oskrbencev v bolniščih, postavimo v graškem, mariborskem, ptujskem, varaždinskom itd. Nalagati neprijetne dolžnosti ni težko, a drugo je iste zvrševati, kar bi naj pomislili dotični poglavniki. Potrebne k temu sitnemu poslu tiskanice razposlane so od deželnega odbora župništvtom samo nemške, češ, da tudi v primeru pomore duhovščina tujiti slovenstvo. Ne hote izdajati in prodajati milega nam našinstva črtali smo sami take obrazce dajajoči jim slovenske besede; vendar tava vaja mnogokrat ponavljanja donaša obilno neugodnosti in mori zlati čas, zatore učinjen je bil poskus poprositi deželnlo odpravnštvo za slovenske tiskanice, toda mesto teh dostavljen je prosilen dopis deželnega odbora veleči, ka dosle sbog tega, ker se ni popraševalo po takih slovenskih razkaznicak, niso dale se natisnoti, pomnoži li se popit, hoče deželnli odbor oskrbeti natisk s slovenskimi besedami itd. V Gradei dne 13. prosince 1872. V odsočnosti g. deželnega glavarja grof Kuttulinsky, Broj 346.

Tako nepravično se metla z nami Slovenci v najvišem deželnem uredu, mi bi naj popraševali in zahtevali slovenske tiskanice, a nemške nam se pošiljajo brez ikakvega glašenja: čudni to modrijani in ljubitelji narodne ravnoopravnosti ter klanjavei 19. §. prepapelj objemljocih grudenske državne osnovne zakone; ne vedo li, ka je spodnje Štirske slovensko? ni li jim znano, ka nam zakonik donaša postave v slovenščini? so li jim se na dno kvarne pozabljalosti prekopienoli govoriti in zahtevi stavljani pogostoma od naših slovenskih poslancev v deželnem zboru graškem in sicer ravno v temistem deželnem hramu, kder odbor razpolaga s svojimi uredovnicami. O volitvah se je vedelo, ka na malem Štirskež žive Slovenci, ker v bliskovi hitrini so letali črni lažipisi v slovenskem jeziku vzprhetavši iz Gradea, sedaj pa bi se vzpet naj glasili, ka smo! Ako še Slovence drtinco zdravega razuma zmaga, ne dobite nas več na pogubni led, še osel take poskušnje ne ponavljaj. Vaša očinska skrb za nas že nam je preobčutljiva.

Sicer iskreno in resno nasvetujemo vsem narodnim duhovnikom uredajočim, naj se mahoma in brez odloga oglasio pri deželnem odpravnštvo za dotične slovenske tiskanice, da deželnli odbor tem pôtem primoramo na spolnitve danega obeta.* Črste in odločne volje je treba, da zbrisemo črno pego, zagrešivši jo sami: rešilo ali prepad, poltanstvom se dičijo mezgi in magareci.

Dozdeva se, ka okrajni šolski svet ptujski, bodi iz svojega nagona ali podbujan preskušan in modrijanstvom učiteljskega društva, v področju svoje uredne delavnosti in še včasth tudi izvun njega hodi in se sprehaja v podobi živega hrasta. Dokaz. Od dne 20. grudna 1871. razposlalo je krajnim šolskim svetovalstvom tale razglas: „Krajnim učilniškim svetovalstvom se tem naznanja, ka vsled sejnega sklepa od dne 18. listopada 1871. ima prenehati ponavljavi pouk, kar se naj nавesti šolskemu voditelju.“ — Ima li naveden šolski svet pravico tak sklep skončati, ne moremo posneti iz §§. učilniških zakonov, ptujski svet se gotovo točno zaveda obsežja svoje oblasti. — Dosle je mnogo truda bilo porabljen na potrebeni zboljšek ponavljavnega pouka, kar je povse jasno, ker mladezen od 13—16 leta je najpotrebnejša nekega moranja na ponov prisvojene že si tvarine, da se ne izkadi, inači za leto dni premine vse velikomôko nabranu blago. Koliko so se Slomšek potili za ta popravek, ponovilo spisali, a sedanje okrajno svetovalstvo, ali da jasneje povem, sedanje škol-

nštvo, skaziposelnštvo neke namenjene, toda puhle, vsaj otle omike in jako plitve razumnosti podsekalo je mlade korenine temu krasno naprednjočemu in prilično se razvijajočemu početju, zateknolo krepilno izvirnico svete bistre. Kdor še se drzne resniti, ka so te bire narodni zneverjenci za zdravo omiko, blagost in srečo slovenskega naroda, ne zasluži druga, nego li da mu se v zobe smeje. Vzgajalnost jim naročito moramo nekati, vsaj inači ne bi bili priporočali ali glasovali za take učne knjige, ktere se navpik križajo s pravili pametnega vzgajalstva. — Dušljiva dušna mračina se je zavalila na ljudsko učiteljstvo, ktero ogrneno motnim meglovjem šuple nadutosti, ovito in prepleteno nemškutarsko mreno ne vidi in ne prepozna žalibog več svoje prave in častne naloge. Narod razdražen in prebojen primarja se v narodne roke položiti pouk in vzgajo slovenske mladine.

Iz Dunaja. 15. februar. [Izvir. dop.] Eden izmed slavnih sedmih modrijanov grških, Pitakos, (če se ne motim), si je izbral za svoj izrek besedo: „γνωρίζε κατόπιν“ — „vse ob svojem času.“ In „Novice“, moniteur, ki ima oblast nad našimi kranjsko-slovenskimi štirimi poslanci v državnem zboru (Črne se mi zdi tako samostalen, da ima eno nogo v taborji drugih „südländer“-jev) — dale so onim sitnežem, ki „pišejo“ v Mariboru, v Gorici, na Dunaju, ali v Pragi, razumeti, naj vendar čakamo, ob svojem času bodo že storili kar je prav, t. j. menda, iz državnega zборa domu šli. In mi smo dobrí ljudje, ubogljivi, poslušni, pokorni, pohlevni, radi čakamo, radi verujemo — saj smo Slovani, potomei onih očetov, ki so vedno potrpljivo čekali, da jim je voda do grla prišla in jih zalila. Tako bodo tudi pričakali, da se povrnjo naši poslanci na „sveta tla domačije“, kakor je nekdo v Vašem listu pisal. To se ve, da moramo — žalibog — bolj na Poljake paziti, na Poljake, kteri so nas Slovence pred dvema letoma v enem svojih listov zmerjali, da smo samo „filologi“ ne narod. Ali slovanska potrpljivost vse premaga. Torej pogledimo zopet, kako stoji, kedaj bodo šli naši zavezniki Poljaki, kedaj bo „pravi čas.“ Videti je, da se bliža.

V zadnjem ustavnem odboru so Poljaki po Grocholskem zopet enkrat izpregovorili. Povedali so, da za volilno postavo „za silo“ nečejo glasovati. Po tem tacem ne bodo glasovali tudi Slovenci in Tiroleci; Dalmatinci pak, — dasi so njih voditelji nezanesljivi ker se za svoje službice (Danilo) boje, vendar tudi ne morejo. Tako se bode ta postava pokopala, ker ne dobi dveh trejtin. To bode prvo parlamentarno pobitje Auerspergovega ministerstva in bode moralno na zgorej (da si so „zgorej“ čudni gospodje) veliko vpljiva imeti. — Iz govora, ki ga je imel Auersperg v ustavnem odboru, kjer je svoje verne tolažil, da ne more svojih planov na veliki zvon obešati, da naj torej imajo potrpljenje ž njim, — kakor tudi iz govora bivšega ministra Brestla, ki je izrekel, da ne more vedeti; kako bi vlada mogla prvo svoje direktne volitve za silo k življenu obudit, vidi se brezup, poparjenost, negotovost v vladnih krogih. Tako naposled ni treba niti posebno na to gledati, da se Poljaki kislo drže, ker so jim „rekli, da jim bodo kamen spekli“, namesto kruha. — Zrak je tu nezdrav, Vaš dopisnik boleha, pa vendar misli, da bo dalje živel nego ta rajhsrat, torej potrplje in naše poslance — zdravi so vsi — boste imeli kmalu doma, modrejše pred bogom in pred ljudmi.

Politični razgled.

Dunajsko ministerstvo ne more svojega srda skrivati, da njegovo prvo spočeto dete direktnih volitev za silo že pred porodom umira. Uradna „Wiener Abendpost“ si namreč izrek nove „Presse“ prisvaja, ktera se je nad Poljaki hodovala, da nečejo glasovati za to preti njim obr-

* G. Hermana, poslanca ptujskega okraja in deželnega odbornika že smo v tem listu prosili, da bi nam račil oskrbiti slovenske razkaznice.

neno postavo. Isti uradni list konstatira, needinost v vladni ustavoverni stranki.

Včeraj ste imeli obe zbornici državnega zborna sednici. Dnevni red je brez vse važnosti.

Z delegiranjem nemških porotnikov za razsodbe v pravdah českih listov je celo „Tagesbote aus Böhmen“ organ praških kazinovev, najbolj zagriznenih nasprotnikov česke politike, nezadovoljen. List pravi, da je samo dvojno mogoče kot nasledek delegiranja nemških porot: ali bodo česki uredniki obsojeni ali pa oproščeni. Ako jih Nemci kot porotniki obsode, bode to med Čehi najhujo srditost nad Nemci napravilo; ako pa bodo česki uredniki pred nemškimi porotniki oproščeni, potem bodo Čehi lahko ljudstvu rekli, da celo pošteni Nemci priznavajo njih politiko. „Iz političnega razumljenja bili bi že leli, pravi „Tg. a. B.“ da bi ne bilo do tega prišlo.“ — Vidi se, da se Nemci boje in da se počasi tudi v njih pamet zbuja. Toda na Dunaji jim ni za to, ali s tem, da nemške porotnike komandirajo k obsodbam českih urednikov, množe srd med narodnostmi, ker sedaj odločilni krogi na Dunaji (po resničnih besedah Greuterovih) od prepira med narodnostmi žive.

V Peštu je bil 15. t. m. urednik srbske „Zastave“ Stefan Popović pred sodnijo. Tožil ga je grof Andraši zastopan po prvem javnem državnem tožitelji. Predmet te pravde je bil članek, ki je bil lansko leto v „Zastavi“ pod naslovom „front Reformi“, in v katerem se zdanji avstrijsko-ogerski prvi minister Andraši obdolžuje, da je sokriv umorstva srbskega knjeza Mihajla. Obtoženemu bilo je bilo pripuščeno dokaza resnice poskušati. Naravno je po tem, da so ga magjarski porotniki obsodili, dasi niso bili enoglasni, ker glasovali trije za „nekriv.“ Urednik je obsojen na pol-drugo leto ječe in na 500 gld. globe. — Občinstvo je godnjalo čuvi to sodbo.

V Nemčiji se novine pečajo skoro samo z zadnjimi govorovi naenkrat „liberalnega“ kneza Bismarcka, ki je cerkvi vojsko napovedal. Med tem ko se liberalni listi zibljejo v nadi, da bodo novo protestantovsko nemško cesarstvo zlomilo ves vpliv Rima v Nemčiji, zbira se katolištvo v odločen odpor in nahaja pomoč celo pri protestantskem junkerstvu in fevalizmu. Kmalu Nemčija ne bude tako posebno „edina“, — proti čemur mi ne moremo ničesa imeti, ker v notranje boje zapletena vsaj ne bude mogla po svoji naturi čez meje segati prej nego se Slovanstvo okrepi.

Razne stvari.

* (Upravni odbor „Narodne tiskarnice“) je imel 14. februarja v Ljubljani sejo, pri kateri je nazočih ali po pooblastilih zastopanih bilo 13 odbornikov. Sklenila se je kupna pogodba z lastniki tiskarne Fr. Skaze in dr. v Mariboru, po kateri tiskarna s pravom založništva „Slov. Naroda“ in „Zore“ pride v last delniškega društva. Gg. delničarja Fr. Sovan ml. in B. Jentl, oba trgovca v Ljubljani, sta s vso natanjčnostjo radovoljno pregledala kupčiske knjige tiskarne ter poročala odboru o njenem stanju, ki se je našel popolnoma ugoden. Potem je odbor tudi sklenil, kot najhitreje v Ljubljani tiskarno ustanoviti, da bi mogoče bilo, še pred drugim polletjem „Sl. Nar“ in „Zore“ v Ljubljani izdavati.

* (Devetnajsta predstava dramatičnega društva) v deželnem gledališči v Ljubljani bode jutri v nedeljo 18. t. m. Igrala se bodo prvikrat nova burka „Prvikrat v gledišči“ v kateri je prevzel glavno nalogu g. Noll in se ponavljala opereta, ki je prvikrat pridobila vseobčeno pohvalo, „Pot po nevesto“. Burka spada med bolja dela te vrste in ima mnogo komičnih prizrov, o opereti pa je že znano, da je bilo resnično, ko se je napovedala kot najbolja, kar jih je dramatično društvo še predstavljal, tedaj je pričakovati, da se gledališče do dobrega napolni, kar

je tudi potrebno, ker ravno ta opereta prizadeva zarad izvrstnih kostumov društvu mnogo stroškov.

* (Odhajajoči učenjaki.) Slovenceem, ki so na Dunaji vsečilišče obiskovali, in vsemu učenemu svetu dobro znani profesorji: zgodovinoljubevec Jäger in Aschbach in jurist Jhering, bodo zapustili dunajske učne stole. Prva dva stopita v pokojni stan, zadnji pa se bode preselil na vsečilišče v Göttingen. Študentovstvo se pripravlja za svečanosti v slovo svojim učiteljem.

* (Iz Postojne) se nam poroča po prijateljski roki, da je beseda na čast Vodniku izpadla prav izvrstno. Vse točke skoraj preobširnega programa so se vrstile v splošno zadovoljnost, le bi bili pri komičnem prizoru že leli malo manj debelih izrazov in gestikulacij. Igra „Kdor prej pride prej melje“, nima ravno posebne splošne vrednosti in je le bolj za notranjske kraje zarad svoje lokalnosti zanimiva. Predstavljal se je dobro, posebno omeniti pa gre v prvi vrsti gospodično Krajnerjevo Poloneo, ki je bila živahnna temnooka ciganka in bi tudi na večem odru z najboljim vsprehom smela nastopiti, isto tako g. Ditrih, kateremu gre sploh največa zasluga za marljivo delovanje postojnskih diletantov. Prav dobri ste bili še gospodičini Ditrihova in Lavrenčičeva in gospoda Silvester in Penko. Ostali predstavljalci so pripomogli v svojih nalogah k dobremu vspahu cele igre. Ples je bil prav živan in se je zbral tako lep venec krasotice, da človek ni mislil, da je v obližji pustega krasa, timveč, da je v prijetnem lepem vrtu. Do ranega jutra je rajala mladina in marsiktero srce je bilo zadeto od ljubezni bridke pušice. Gostov je bilo iz vsega Notranjskega obilo in tudi Ljubljanskih gostov je bilo petero nazočih.

* (Za štipendije za učiteljske pravnike) je ministerstvo uka določilo za Koroško 5000 gld., za Kranjsko 4000 gld.

* (Cesarjevič Rudolf) je v Budi za koze zbolel, pa bode kmalu zdrav.

* (M. Čajkovski), poljski romanopisec, po nekaterih prevodih (na pr. Gorenjčevem „Kirdžali“) tudi Slovencem znan, poljski emigrant, soudležen v magjarskem uporu l. 1849, pobegnil je bil v Turčijo, tam se pomuhomedanil in je general dveh kozaških regimentov. Njegov sin je bil pobočnik v turški vojski. V poslednji čas je padel pri sultangu v nemilost in je bil odpuščen. Kakor iz Varšave „Šlezkim novinam“ pišejo je stari Čajkovski svetoval sinu naj gre k ruskemu carju in naj stopi v rusko vojsko, — v ktero so ga tudi vzeli. Stari Poljak je sinu svetoval to iz tega uzroka, ker se je prepričal, da po padu Francoske mora za Poljake samo — od Rusije rešitev priti.

* (Opravke pri svetovni razstavi) na Dunaji l. 1873 bodo izvrševale posebne komisije, katerih število znaša za Česko 5 z 257 udi, za Moravsko 2 s 132 udi, za Šlesko 1 s 53 udi, za Galicijo 3 s 178 udi, za Bukovino 1 z 20 udi, za gornjo Avstrijsko 1 z 51 udi, za Salzburgo 1 s 27 udi, za Tirolsko in Vorarlbersko 4 s 144 udi, za Štajersko 3 (v Gradeu, Leobnu in Mariboru) s 130 udi, za Koroško 1 z 49 udi (v Celovcu), za Kranjsko 1 (v Ljubljani) s 43 udi, za Dalmacijo 4 s 116 udi; vklj. 28 komisij z 1278 udi. Imena ugov teh komisij so za nekatere dejele znana in vidi se, da se je gledalo samo na Nemce in nemškutarje. Na Štajerskem je imenovan v komisijo samo eden Slovenc (dr. Močnik v Gradeu), vsi drugi so vzeti iz naših nasprotnikov. Na Českem bode sedelo v komisijah 20 Čehov in 242 Nemecev. Pravičnost vlade se kaže tudi tu v vsej svoji lažnjivosti.

* (Car — tesar.) Mestni zbor v Londonu je napravil na mestu, kjer je stala nekdaj ladjevorna, v kateri je ruski car Peter Veliki delal, sledječ spominski napis: „Kt ladjetesar je delal na tem mestu Peter, ki je pozneje car vseh Rusov bil in Peter Veliki postal.“

(Mrlič zgorpel.) V Pragi je te dni umrl deželni arhivar Erben. Po noči so pustili njegovo

truplo v lepo okinčani mrtvaški sobi brez varuha in od sveč, ki so okolo odra stale se tančica užge in k malu je bila cela soba v ognji. Mrlič se je hudo osmodil in v sobi je vse zgorelo, še celo strop je ogenj tako poškodoval, da so ga morali razdreti. Mrliča so potem v drugi sobi na oder položili in drugi dan pokopali.

* (Uvozno za svinje) iz Srbije misli avstrogerska vlada določiti na 5 gl. za glavo, Srbski listi so s tem nezadovoljni, pravijo, da hoče Avstria srbskemu trgovstvu škodovati, pa naša bode Srbija, pristavlja belgradske novine, dosti drugih cest za trgovanje z Evropo, ako se jej avstrijske ceste zapro.

Za stradajoče slovenske brate na Kranjskem,

v okrajih Postojna, Krško, Litija, Logatec, Novo mesto in Črnomelj, kjer vsled slabe letine in toče žuga ubožnejšim prebivalcem lakota, prišli so nam vsled zadnjega poziva v „Slovenskem Narodu“ dalje sledeci darovi od slovenskih narodnjakov:

Prenesek	60 gld.	— kr.
Gosp. Jakob Krušč, kaplan v Polčanih	2	"
dr. A. Magdič	1	" 70 "
Gospa Josefa Magdič	—	" 50 "
Gospodičina Alojzija Magdič	1	"
Sofija Magdič	—	" 80 "
" Ivana Magdič	1	"
Skupaj	67	gld. — "

Dunajska borsa 16. februarja.

Napol.	9	03 "
Srebro	112	"
C. k. cekini	5	" 43 "

„SLAVIJA“

vzajemno-zavarovalna banka v Pragi.

Iz k a z

izgotovljenih zavarovanj za čas od 15. vel. travna 1869 do 31. grudna 1871.

A. Oddelki zavarovanja za življenje.

Oddelek I. (Zavarovanje za doživetje.)

Število družabnikov 126	
Zavarovana istina	93.950 gld. — kr.
Zavarovalnina s postranskimi plačili	9.170 " 90 "
Škode	219 " 69 "

Oddelek II. (Zavarovanje za smrt.)

Število družabnikov 14529.	
Zavarovana istina	6,925.658 gld. — kr.
Zavarovalnina s postranskimi plačili	274.812 " 54 "

Oddelek I. & II. (Zavarovanje dohodkov.)

Število družabnikov 10.	
Zavarovani dohodki	2.400 gld. — kr.
Zavarovalnina s postranskimi plačili	861 " 06 "

Izplačani dohodki — — —

Oddelek III. (Društvo vzajemnega podedovanja.)

Število družabnikov 12.564.	
Vpisana istina	2,601.943 gld. 50 kr.
Vloge s postranskimi plačili	562.855 " 35 "

B. Oddelki življenega zavarovanja.

Oddelek IV. (Zavarovanje proti škodam po požaru.)

Število protipisov 58815.	
Istina	48,587.045 gld. — kr.
Zavarovalnina v gotovosti in menjicah s postranskimi plačili	810.905 " 91 "

Škode na vlastni račun 65.104 " 08 "

Oddelek V. (Zavarovanje proti škodam po toči.)

Število protipisov 11.846.	
Istina	6,378.685 gld. — kr.
Zavarovalnina v gotovosti in v menjicah s postranskimi plačili	114.425 " 19 "

Škode 76.923 " 23 "

Za časa dveh let in 7½ mesecev je tedaj sklenila „SLAVIJA“ 79.890 zavarovanj za istino 67,589.650 gld.

50 kr., z dohodki 1,773.030 gld. 95 kr., deloma v gotovinem denarji, deloma v menjicah. — Vse škode znašajo 154.628 gld. 92 kr.

Epileptični krč

(božjast)

zdravi pismeno z zdravilom, ki je že več ko storjuje ljudem pomagalo

A. Witt,

Linden-

**Jugosloven, Šumsk, Živj in
okolico.**

Dovolimo si slavnemu občinstvu naznani, da se je ravnek podal naš potovalni zastopnik

gospod Josip Ambrožič

v imenovane kraje, in prosimo, da ga slavno občinstvo pri njegovem početju po moči podpira, kakor tudi vsakoršna razjasnila, tikajoča se zavarvanja od njega zahteva.

V Ljubljani, dne 15. svečana 1872.

Glavni zastop vzajemno-zavarovalne praske banke „SLAVIJA“ v Ljubljani.

(33—1)

Jan. Lad. Černy.

Jaz Viljelmina Rix

tukaj javno izrekam, da sem kot udova ranjk. dra. A. Rix že osem let edina in sama izdelovalka prave in nepokvarjene originalne pasto Pompadour, ker le jaz poznam skrivnost pripravljanja. S tem torej naznanjam, da se odsehmal omenjena pasta Pompadour nepopačena dobiva le v mojem stanovanju na Dunaju, Leopoldstadt, grosse Mohren-gasse 14, 1 Stiege Thür 62; svarim, naj se nikjer drugje ne kupuje, ker zdaj nimam ni depota ni filiale in

Prava Pasta Pompadour.

Ko bi ne imela zaželenega vspeha, bode se denar brez ovir nazaj poslal.
Pošilja se po povzemi (Nachnahme).

sem vse depote razpustila zarad ponarejanja. Moja prava pasta Pompadour, tudi Carobna pasta imenovana, nikdar ne ostane brez vspeha, ki je vzvišen nad vsako pričakovanje edino garantovano sredstvo za hitro in neznotljivo odpravljanje vseh mozoljev na obrazu, sajevev, peg, šinj in ogorcev. Garancija je tako gotova, da se denar retour pošlje, ko bi vspehi izostali. Piskere te izvrstne paste s podukom 1 gld. 50 kr. a. v. (19—19)

Zahvalna pisma se ne razglasajo.

(49—6)

Papiere, Visittkarten, Petschäste und andere Schreib-Requisiten.

Alles feinster Qualität zu nachstehenden Spottpreisen.

Motto des Hauses: Euch billige Wante kann gut sein.
Fransös. Briefpapiere mit Gratis-Grußpostkarte über beliebigen Namen, Dm. haben und Stoen. 100 Stück Ottav, fein weiß 1.— engl. gerippt oder liniert 1.— 100 gerippt, in vielen Farben 1.— 100 Quart, fein weiß 1.— 100 engl. gerippt oder liniert 1.— 100 Couvert, Ottav, weiß 1.— 100 1. Ottav, gerippt, farb. Pap. 1.— 100 farbig, gerippt 1.— 100 von innen emailiert 1.— 100 für Quart, gerippt, farbtes Papier 1.—

Eine schöbe Visittkarten sammt Kronen in dem modernen verschiedenen Farbendruck kosten auf 100 Couvert Monogramm 20 Kr. 100 Couvert Monogramm 30 Kr.

100 Stück Visittkarten auf Doppelkart., 1. Ristographie, neuere Schriftart 1.— dieselben, feinst mit schwarzem Druck 1.—

Stahlfedern.

Regulator - Federn zum richten für jede Sorte und zu jedem Papier, 12 Stück 24 Kr. 1 Dbl. englische, in 12 der besten Sorten 12 Kr. (ein Karton) in vielen Sorten 80 Kr.

12 " Aluminium-Federn, geschliffen gegen Rost 80 Kr. 1 Kautschuk-Federn, ausgesp. in ihrer Art 10 Kr.

Die berühmte vorzüglichste Magna cum beatum Feder, für jed Hand passend, sammt Federhalter 12 Stück 15 Kr.

1 " Bleifedern, gute Sorte, 10, 15, 25, 35, 45 Kr.

1 " Blechfedern 10, 15, 20, 30 Kr.

Einen großen Vortheil gewähren die neuen Waschfederbleistifte; man erhält das längste Stielchen und ist gegen das Brechen der Spitze geschützt.

1 Stück in Holz gestift 10 Kr., 1 Stück in Stein 15 Kr.

1 Stück mit Federhalter und Messer 90 Kr., 1 Kapselfüllung,

für drei Minuten genügend, 10 Kr., 1 Stück Union - Rad-

gium für Blei und Tinte 5 Kr.

Der schöne Federhalter.

Ein feinst filigran gearbeiteter Federhalter aus Stein, versehen mit einer interessanten Micro-Photographie, ist zu haben um den Spottpreis von 25 Kr. per Stück.

Felinst gravirte Petschäste mit schönster Schrift.

1 Stück mit 2 Aufstaben sammt feinstem Stöckel 50 Kr., ohne Kosten 30 Kr., ganz Namen werden 100 Kr.

Hochdruckpresse sammt Namen, feinst ausgestrahlt, fl. 2.80.

Stampiglien sammt Blechlasten, Gelt und Pinzel fl. 4.50.

Die neuen Selbstbeschleunigungs-Stampiglien machen 1000 Abdrücke mit einem Drücken der Waagbahn, das Praktischste für Kämmer oder Komptoirs, 1 Stück sammt feinstcr Gravur fl. 6.50.

Die schönsten Namenstage- u. Gratulations-Karten, reizend ausgestattet, 1 Stück 5, 10, 15 Kr., extrafeine Sorten mit feinst parfümiertem, ewig duftendem Hochpolster, 1 Stück 20, 30, 40, 50 Kr.

Die unverwüstlichen elastischen Rechen-Tafeln, 1 Stück fl. 5, 10, 15, 20.

Schreibe-Mappen,

klein, Ottav-Format, ohne Einrichtung mit Schloß fl. 1.20, fl. 1.50, 1.80. Die selben mit kompletter Schreib-Einrichtung, 1 Stück fl. 2, 2.50, luxuriös ausgestattet von Innen und Außen, fl. 3.50, 4, 4.50. Groß Ottav-Format ohne Einrichtung fl. 3, 3.50, 4. Die selben luxuriös ausgestattet fl. 4.50, 5, 5.50.

Briefsiegelmarken,

welche wegen ihrer Bequemlichkeit, Billigkeit und ihres feinen Verchlusses den Oblaten und dem Siegellack vorzusezieren sind, in feinster Qualität, mit beliebiger Firma, Wappen, Namen oder Monogramm, 500 Stück fl. 1.20, 1000 Stück fl. 1.60.

Papeterien.

Eine schön ausgestattete Enveloppe, gefüllt mit verschiedenem Purpur-Papieren und Couverts, 1 Stück 25, 35, 50, 60, 80 Kr., fl. 1.

In dieser Qualität

Wien bei A. Friedmann, Praterstraße Nr. 26.

Kovane uradno preiskavane decimalne vase četrinoglate oblike:
Nositeljna moč: 1 2 3 5 10 15 cent.

Cena, gld.: 18 21 25 35 45 55.

Nositeljna moč: 20 25 30 40 50 cent.

Cena, gld.: 70 80 90 100 110.

Balancevne vase:

Nositeljna moč: 1 2 4 10 20 30 fnt.

Cena, gld.: 5 6 7.50 12 15 18.

Nositeljna moč: 40 50 60 70 80 fnt.

Cena, gld.: 20 22 25 27.50 30.

Vase za živino z železnim obrojem in utegi (gevihti):

Nositeljna moč: 15 20 25 30 40 50 cent.

Cena, gld.: 150 170 200 230 300 350.

Mostne vase:

Nositeljna moč: 50 60 70 80 100 cent.

Cena, gld.: 350 400 450 500 500.

Nositeljna moč: 120 150 200 300 cent.

Cena, gld.: 600 650 750 900.

Dalje vse sorte druge vase in utegi.

Naročilom proti pošiljanju denarja ali na poštno poduzetje ustreže precej: (11—66)

L. Buganiy & Comp., fabrikanti vag in utegov. Dunaj, mesto, Singerstrasse Nr. 10.

R. Mayr-jev vesoljni čaj

zoper

(52—10)

putiko in čiščenje krvi.

Priznano izvrstno pomaga ta čaj zoper putiko, protein in trganje, zoper kronična spahnila na koži, odprte rane idt., in je zaradi izvanrednih vspehov kakor tudi zbog nizke cene vse enake predmete daleč prekosil, tako da je v kratkem času ne le na Stajarskem ampak tudi z sosednjih deželah na posebno dobrem glasu.

R. Mayr-jev balzam

za ude mazati.

Hitro potolaži često jako hude protinaste, revmatične in neuvzorne bolečine; za trganje v sklepih in mišicah navadno znano pod imeni: bol v križu, zvinjenje sklepnih kosti, trganje po udih, bolečina v bedru, tresenje, splošna slabost živev, hromota, je imenovani balzam kot mazilo poseben pripomoček, ki se je že mnogokrat skazal in se ne da dovolj ceniti.

Cena enega zavitka čaja z navodom je **80 kr.** in **45 kr.**; sklenica balzama za ude mazati **80 kr.** a. v. Manj nego en veliki zavitek čaja ali 2 sklenici balzama se po pošti ne pošilja.

Glavna zaloga in razpošiljatev za oba predmeta pri

Richard- u Mayr-ji, lekarničar v Gleichenhof pri Gradcu.

Zalog za Maribor: J. W. König, lekarničar v Tegetthof-ovih ulicah; Celje: Baumbach-ova lekarnica; Gradec: Bratje Oberranzmeier Drog. In J. Purgleitner, lekarn. „Pri Jelenu“; Dunaj: Pezold & Siess; Celovec: A. Beinitz, lekarna na starem trgu; Ptuj: Gosp. Karagyena, lekar; Ljubljana: M. Golob, kupcevalec z medic. zelišči, čaji in dišavami.

Medic. & chirurg.

Dr. Jos. Vošnjak,

magister porodoslovja, praktičen zdravnik

v

Ljubljani,

na sv. Jakobskem trgu v Virantovi hiši I. nadstropji, ozdravlja vse zunanje in notranje bolezni.

Za bolnike iz dežele je gotovo doma vsak dan od 11—12 dopoldne in od 3—4 podoldne.

Ozdravlja tudi pismeno.

(26—6)

Pri razstavi v Gradcu 1870. I. s. zlato svetinja nadarjena.

Prva štajarska c. kr. priv. tovarna (fabrika) ognja in vlooma varnih

blagajnic [kas] za denar in pisma, miz za pisanje

Vincencij-a Kanduth-a v Gradei,

tovarna: Beethovenstrasse 21,

priporoča svoje iz najboljšega štajarskega blaga, s ključavnimi po posebnih patentih, in najsolidnejše dovršene izdelke, za ktere je porok. po znižani ceni.

Proti primerenemu vplačilu na olajšanje p. n. občinstva tudi plačila na svote.

Izklučljiva prodaja pri

ANTON KORÖSI,

železninar, Griesgasse Nr. 10, v Gradei.

(48)

Klic iz Dunaja! Slovenci! Bratje!

Pod varstvom grofa Hohenwarta se je lani **veliko slovansko podvzetje** na Dunaji utemeljilo. Slovan ni več prisiljen, kupovati potrebno blago pri kakem nemškutarskem judovskem kupecu, kteri ga ne samo goljufava, temveč ga še zarad njegove narodnosti zasmehuje. To se je sedaj nehalo in vsakdo se lahko na nas obrne in za malo denarja najboljše, najsolidnejše blago dobi.

Razpošiljamo vsak dan za povzetek:

po gld. 1.54 salonske ure z realno garancijo vred, večja vrsta po 1.80, ure ki bijajo, po 2.95, 3.25; največja vrsta 5.50.
po 48 kr. lepo sliko Marije ali Jezusa v elegantnem pozlačenem okviru; manjše slike po 32 kr.
po 23 kr. termometer z vlagališčem vred; mali termometri z klobukom po 20 kr.
po 1.30 in 1.80 najlepša urna verižica iz količnega zlata, dolge verižice 1.80—2.60—3; najlepša 4—4.50.
po 68 kr. 6 velikih kosov finega, pravega glierinskega mila; 1 funt 16 kosov najboljšega mandeljnovega mila 37 kr.
po 54 kr. 50 kosov najfinijišega papirja za pisma z zavitki vred; isto barveno 64 kr.
po 15, 24, ali 32 kr. tako dober nožek; najfiniše sorte 64, 78, 96 kr.
po 90 kr. ali 1.15 tako lep dalekogled;
po 43 kr. greblice za obliko z rogmi in petimi zobimi; velika elegančna sorte 68, 95 kr.
po 10, 20 ali 30 kr. najboljši glavniki za česanie in prah iz kavčnika.
po 2.10 ali 3 gl. čarovna kasetta z mnogimi aparatami za glumnarstvo, k tem nauk v rabi.

po 28, 46, 53 ali 84 kr. prodajamo najlepše pahtijave za gospe; najfiniši veljajo samo gld. 1.20, 1.48, 1.90, 2, 2.80.

po 82 kr. fotografičen album, lep po 60, 80 kr., 1.12, 1.34, tako lep po 1.74, 2.06, 2.93 z muziko 8.35—9.
po 38 kraje, politura za hišno opravo, po kateri staro oslepeva oprava v nekolikih urah tako lep dobi, ko nova. Velika steklenica 52 kr.
po 1.70 dvanaest jednih priprav. Najboljša vrsta po 2.95, 3.80 kr.
po 83 kr. in 1.15 dvanaest žlic za jed, kakor zajemavnice 58 kr., zajemavnice za mleko 41 kr., 1 kuhinjski nož 35 kr.
po 74 kr. ali 1.20 lepe vratre verižice za gospe s križcem. Majlepša sorta 2.05 kr.
po 4.80 čudovito lepa slika v olijnini barybah s širokim zlatim okvirjem 28" široka, 33" dolga, kazajoča deželo.
po 86 kr. čedno risavno orodje, veliko po 1.48 kr.
po 1.30 ali 1.55 velik zlati prstan s pečatom z garancijo; najlepši prstani 2.50, 3.
po 50, 80 kr. ali 1.15 varna ključavnica.
po 29 kr. 1 steklenica kleja, s katerim se lahko vsak predmet za vedno zveže.

po 4, 5, 8, 10 ali 15 kr. najlepši umetni ogenj, ki se lahko v vsaki sobi sežge. On je brez duha in nevarnosti. Večji tako lepi veljajo 25, 30, 35, 40, 50. Cele kasete z vsemi sortami napolnjena, velika 154, večja 2.05, največja z vsemi mogočimi po 4.48, zraven tega nauk.

po 19 kr. 100 dobrih jeklenih peres, najfiniše sorte 1 karton 114 peres 38, 50, 65.

po 40 kr. ali 60 loterijska igra.

po 20, 32, 51 ali 65 imamo najlepše garniture, broše in uhane v zalogi; najfiniše sorte 1.12, 1.43.

po 83, 1.20, 1.60, 1.80, 2.50 in 3.40 ena magična laterna, s katero lahko vsak duhovno počake.

po 1.80 ali 2 gld. 1 omiljenvica (lavoir) iz posrebenega metalja, ki se tudi v 20 letih ne premeni.

za 1.40, 1.90 ali 2.93 iz angleškega blaga narejen jako dober dežnik, najfiniše sorte 3.50, 4.

za 50, 82, 98 ali 1.20 prodajamo jako elegante kasete s pripravo za šivanje: najelelegantnejše veljajo 1.54, 1.90 in 2.75 kr.

po 15 kr. en par finih nogovje; najfiniše sorte 22, 27, 35 kr.

po 9 kr. ena škatljica, v kateri je 5 kosov najfinišega pecatnega voska.

po 25 kr. pravo ohebovo olje, s katerim se lahko vsi lasje temno pobarvajo; velika steklenica 45 kr.

Najnovejše!

1 karton, v katerem je cel alfabet z vsemi številkami in drobožji, vrezan v metal; s tem se vsakovrstni napisni in številki na papir, les, plech itd., krasno lahko vtisnejo. Za poslovne, učence in privatne osebe je ta pismenska garnitura ne samo interesantna, temveč tako koristna. Cena 1 gld., isto z velikimi pismenkami gld. 2.10. 1 karton s tablami, s katerimi si vsak deček vojake in figure lahko napravi, 80 kr.

Za zaznamovanje perila

se oni obrazci kako priporočajo.

Naznanilo! 1 steklenica c. kr. priv. slonove zobne paste, katera v petih minutah najbolj črne zobe blišče bele stori, velja gld. 1.48 in se samo in edino pri nas dobi.

Slovanski narodni Bazar in razpošiljavni posel na Dunaji, Mariahilferstrasse, Nr. 71 A.

Slovanski bratje! pridite osebno ali pišite, kadar gori omenjenih reči potrebujete. Razpošiljamo vse za povzetek. Trgovcem da-jemo kljubu tako nizkim cenam še odpustek.

(21—6) Z visokim spoštovanjem

Cech & Kment.

Neverjetno, pa vendar resnično je,

da se spodaj zaznamovane regulirane

Le gld. 10 prav angleška srebrna cilindrasta ura s kristalnimi stekli, kataljonom in garantilnim pismom; bolj fine gld. 12, 14.

Le gld. 19.50 prav angleški, prefino vognji poognji pozlačen sreberen kronometr ter z dvojnim plaščem, prefino emailiran, z fino verižico vred iz talmi-zlata, medaljon in garantilno pismo.

Le gld. 15.50 prav angleški, prefino vognji pozlačen sreberen kronometr z enojnim plaščem z verižico vred, medaljon in garantilno pismo.

Le gld. 14 prav angleška dobra ura iz talmi-zlata, cilindrasta, najnovejši fason, z dvojnim kristalnimi stekli, kjer se tudi [zaprti] koloseje vidi, z verižico, medaljonom in garantilnim pismom.

Le gld. 14 ura iz talmi-zlata z dvojnim plaščem, savoneto, skakaleem in kristalnimi stekli, z verižico vred iz pravega talmi-zlata, medaljonom in garantilnim pismom.

Le gld. 15 ali 18 močnejše vrste s kristalnimi stekli, kolesjem iz nikla v pravem čistem talmi-zlatu; te ure imajo prednost, da se lahko brez ključa

kakor tudi

ure po tako nizki ceni prodajajo.

navijejo: k takim uram dobi vsaki verižico iz talmi-zlata z medaljom in garantilnim pismom vred zastonj.

Le gld. 15 ali 18 čisto majhna ura za gospe, iz pravega srebra in prav pozlačena, z verižico vred iz talmi-zlata za okoli vrata in garantilnim pismom.

Le gld. 13 srebrna cilindrasta ura s skakaleem in močnim kristalnim steklom, z verižico in medaljom vred iz talmi-zlata.

Le gld. 22 prefina srebrna siderna ura na 15 rubinov z predno verižico in medaljom iz talmi-zlata.

Le gld. 24 srebrna remontoarna ura, ki se da brez ključa naviti, z verižico iz talmi-zlata in medaljom vred.

Le gld. 30 do 36 zlata cilindrasta ura št. 3 z verižico iz talmi-zlata, medaljom in garantilnim pismom.

Le gld. 40 do 70 zlata siderna ura z verižico iz talmi-zlata, medaljom in garantilnim pismom.

Le gld. 24, 26, 28 zlata ura za gospe z verižico iz talmi-zlata, medaljom in garantilnim pismom.

Srebrne urne verižice po gld. 3.50, 4, 5, 6, 7, 8 do gld. 10.

Verižice iz talmi-zlata, kratke, po gld. 1, 1.30, 1.60, 2, 3, 4, 5, 6, dolge, * 1.60, 2.50, 3, 4, 5, 6 in 7.

Ure se menjajo.

Vse ure so iz blaga prve vrste in se ne smejo zamenjavati z drugimi in navadne sorte.

Za naprej poslan denar ali za počitno povzetje se vsako naročilo v 24 urah stori in če blago ni po volji, radovoljno se zamenja.

Nereglirana ura za 2 gld. cenejša. — Naznanila cen zastonj.

Urarji, knapevalci z urami najdejo veliko zalogu vsakovrstnih ur pripravljenih; le ker ure iz prve roke iz Angleškega dobivamo in ker jih mnogo prodamo, nam je mogoče, jih tako po ceni prodajati.

N. Glattau, Uhrmacher, Wien, Kärntnerstrasse Nr. 51, Palais Todesco.

Praktično občinstvo zdaj le redko še kupuje in nosi lišč iz pravega zlata, kjer silo denarja požre, ker za prečudno dober kup imamo, kar pravo zlato popolnem namestuje (56—8)

**Pravo
le tukaj**

Patent N. Glattau-a.

Garantira se, da se ta lišč tudi po dolgoletni noši ne spremeni, da se ne da ločiti od prav zlatega in da se po slednji nizki ceni prodaja, zato da si ga vsakdo pripravi zamore.

Lišč za gospe:

1 krasna broša, kr. 80, gld. 1, 1.20, 1.80, gld. 2.50, 3, 3.50, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.
1 par uhanov 80 kr., gld. 1, 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.
1 garnitura broša in uhane po enem okusu gld. 1, 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 6.50, 7, 7.50, 8, 8.50, 9.

1 mičen ovratnik za gospe, s križcem 85 kr., tin gld. 1, prefin gld. 1.50, narinejši gld. 2, 2.50.

1 težek zapenik gld. 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 7.
1 krasen medaljon, kr. 50, 80, gld. 1, 1.20, 1.50, 2, 2.50, 3, narinejši gld. 3.50, 4, 5.

1 eleganten prstan s kameni ali brez njih kr. 50, 80, gld. 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.

1 mičen lišč za okoli vrata z medaljom gld. 2.80, 3, 3.50, 4, 4.50.

Lišč za gospode:

1 elegantna, najmodernija verižica za uru gld. 1, 1.30, 1.60, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, z medaljom, gld. 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 7, 8, 9, 10.
1 dolga verižica za okoli vrata, nelodljiva od prav zlate, gld. 1.80, 2.80, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 7.

1 fina igla za salo ali vratnike, kr. 50, 80, gld. 1, 1.50, 2.

1 prefin medaljon za na urne verižice za gospode, gld. 1, 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 5.

novi iznajden metal

T a l m i - z l a t o !

**Pravo
le tukaj**

Pred ponarejanjem se svari!

Kdor te reči hoče, naj se obrne pismeno ali osebno samo in edino na

N. Glattau-ov prvi pariški bazar za Avstrijo na Dunaji,

v Koroski ulici 51, palača Todesco.

Naročilna pisma se lahko pišejo v vsakem jeziku. Pošiljanje v provincijo se godi za povzetje ali za pred poslan denar. Popolna kazala cen se zastonj pošiljajo, če se želijo.